

undladt at erhverve saadanne Bidrag til Dp-gavens Løsning fra Folketjens Side som dem, Udvalgets Fleertal attraaer, saa vilde jeg, hvis jeg havde Lov til paa min Viis deraf at udbrage en Slutning, unægteligt komme til det samme Resultat som det ærede Medlem for 1ste Kreds, hvis Udtalelse vi før hørte; vi vide imidlertid efter Ministerens Stilling i det Hele, at vi ikke have Lov til at udbrage vor Slutning saaledes, at Ministeren, for at kunne gaae ind paa et Lovforslag, der fremkommer ved privat Initiativ, dog i alt Fald skulde ville forlange før dets endelige Vedtagelse den samme omhyggelige Bearbejdelse, som hvis han fra Først af selv havde taget Sagen i sin Haand. Men det, at Ministeren, hvis han havde taget Sagen i sin Haand, vilde have ansillet den fuldstændigere og grundigere Overveielse, som vi attraaer, er ikke desto mindre for mig af Betydning. Nogensomhelst Tvivl om Ministerens sande Mening om disse Anliggender er der i alt Fald hos mig ikke tilbage. — Ved Siden deraf har den ærede Minister derhos erklæret, at han, hvis der nægtedes Lovforslaget Overgang til 3die Behandling, uden Dphold vilde erhverve de Udtalelser, som Udvalgets Fleertal attraaer, igjennem Biskopperne og Landemoderne. Dette er en Udtalelse, som i ethvert Tilfælde er af megen Værd, thi den Uklarhed, der paa dette Punkt tidligere kan have været, er derved fjernet; nu vide baade det ærede Medlem for Halsborg-Kredsen (Forchhammer) og Enhver, der ellers kunde ville tvivle, altsaa med Bished, at Sagen ikke vil blive studt ud i en ubestemt Fremtid, naar den nu udsættes, men at den tvertimod om en meget kort Tid vil kunne gjenoptages, idet den kun behøver at hvile til den næste Rigsdagsamling. — Det er atter idag blevet sagt, at Sagens Forelæggelse for Biskopper og Landemoder kun vilde være en høist ufuldstændig Fremgangsmaade, og vi hørte før det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmusen) erklære, at han maatte forlange, at ogsaa Menighederne bleve hørte, fordi han var vis paa,

at der da vilde komme det Modsatte frem af, hvad man vilde faae at høre fra Lærerstand. Jeg troer nu, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i saaledes at stille Menigheden og Lærerstand i en stærk Modsetning til hinanden, men det er iøvrigt langt fra, at Udvalgets Fleertal skulde kunne have det Mindste imod, at man hører Kirken paa en fuldstændigere Maade end blot ved at høre Lærerstanden, om hvilken Udvalget jo selv har erklæret, at den kun er en meget ufuldstændig Repræsentation; hvis den ærede Minister, istedetfor blot at høre Biskopperne og Landemoderne, tillige vil høre den øvrige Kirke, være sig igjennem Nedsættelsen af en Kirkecommission eller igjennem et Kirkeraad, kort sagt, Børgfolk med, skulde vi naturligviis ikke kunne have det Mindste derimod; vi have kun, for at den fuldstændige Forbigaaelse skulde undgaaes, bedet om, at i alt Fald dog den Repræsentation maatte høres, der, den være nu nok saa ringe, er den eneste, som Kirken for Tiden kan siges at have.

Efter den ærede Ministers Erklæring, at han uden Dphold vil forelægge Sagen for Biskopperne og Landemoderne, vide vi, som sagt, at Sagen kun behøver at lide et ringe Dphold, og jeg spørger da nu de Herrer, som ere Lovforslagets Talsmænd, om De dog ikke skulde være findebe til, naar det vides, at der kun er Tale om et saa ringe og kort Dphold, da at tage noget Hensyn til, at der her handles om en Sag, som baade i denne Sal og udenfor Salen er Gjenstand for meget deelte Meninger. Er der dog virkelig nogen Grund til at jage med at gennemføre en Lov som denne, der, som sagt, er Gjenstand for ikke ringe Meningsforskjellighed, og om hvilken tillige Forsvarerne selv sige, at den kun har Betydning for et ganske enkelt Tilfælde? Ja, det samme ærede Medlem, som jeg før henvendte mig til, det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmusen), sagde endog før, at det „i Grunden var til ingen Nytte“ at vedtage dette Lovforslag. Men skjøndt det nu altsaa er et Lovforslag, hvis Vedtagelse efter Nog-